

**Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande
av överenskommelsen med Ryska Federationen om grunderna
för relationerna mellan länderna**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner överenskommelsen om grunderna för relationerna mellan Finland och Ryssland.

Genom överenskommelsen mellan Finland och Ryssland, som undertecknades i Helsingfors den 20 januari 1992, läggs en grund för utvecklandet av goda grannrelationer och ömsesidigt samarbete i det nya Europa. Parterna fastställer att deras relationer grundar sig på slutakten från Helsingforskonferensen om säkerhet och samarbete i Europa (KSSE) 1975, Parisstadgan 1990 för ett nytt Europa och övriga KSSE-dokument samt på bestämmelserna och grundsatserna i Förenta Nationernas (FN) stadga. I överenskommelsen finns bestämmelser om parternas mål för och tyngd-

punktsområdena i det bilaterala samarbetet samt om parternas ömsesidiga säkerhetsintressen.

I överenskommelsen ingår inte bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller som enligt konstitutionen annars kräver riksdagens samtycke. Regeringen har beslutat inhämta riksdagens samtycke till överenskommelsen på grundan överenskommelsens stora betydelse.

Finland har för avsikt att ratificera överenskommelsen så snart som möjligt efter det att den har godkänts. Överenskommelsen träder i kraft efter det att parterna utväxlat sina ratifikationsinstrument.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget och ärendets beredning

Vid mötet mellan Republiken Finlands president och Rysslands president i juni 1991 kom man överens om att utveckla förbindelserna mellan Finland och Ryssland och om att i detta sammanhang också skapa en genom avtal befäst grund för relationerna mellan länderna. I oktober 1991 föreslog Finland därför för Ryssland att en överenskommelse skulle ingås om grunderna för relationerna mellan Finland och Ryssland. I september 1991 kom dessutom Finland och Sovjetunionen överens om att inleda förhandlingar mellan länderna om en överenskommelse som skulle ersätta fördraget mellan länderna från år 1948 om vänskap, samarbete och ömsesidigt bistånd (VSB-fördraget).

Det förslag till överenskommelse som Finland lämnade till Ryssland motsvarade i fråga om de centrala principerna det avtalsutkast som hade varit föremål för förhandlingar med Sovjetunionen, men det ömsesidiga samarbetet togs upp i större omfattning och mera i detalj.

Under de första samtalen med Ryssland i Moskva i november 1991 kunde man preliminärt komma överens om överenskommelsens huvuddrag på basis av Finlands förslag. Finland strävade efter att skapa en grund för direkta bilaterala relationer mellan Finland och Ryssland i ett läge där den sovjetiska förbundsstatsstrukturen höll på att försvagas och Ryssland liksom de övriga forna sovjetrepublikerna höll på att få en större självbestämmanderätt och ökade utrikesbefogenheter.

Parlamenten i Ryssland, Vitryssland och Ukraina antog den 11 december 1991 de Oberoende Staternas Samväldes (OSS) grundstadga, som hade undertecknats i Minsk den 8 december 1991. I Alma-Ata anslöt sig åtta andra före detta sovjetrepubliker förutom Georgien till samväldet den 21 december 1991. I Alma-Ata-deklarationen meddelade Ryska Federationen att den i egenskap av Sovjetunionens efterföljare svarade för de internationella förpliktelserna enligt de statsfördrag som Sovjetunionen ingått. Den 18 december 1991 beslöts det att den färdigt förhandlade och

paraferade överenskommelsen mellan Finland och Sovjetunionen om gott grannlag och samarbete inte skulle undertecknas till följd av Sovjetunionens upplösning.

Den 30 december 1991 godkände Finland för sin del Rysslands ställning som Sovjetunionens efterföljare och erkände samtidigt tio andra forna sovjetrepubliker som självständiga stater. Överenskommelsen med Ryssland färdigställdes och arbetet sköttes genom Finlands ambasad i Moskva. Sin slutliga utformning fick överenskommelsen om grunderna för relationerna mellan Finland och Ryssland vid förhandlingarna i Moskva den 14 januari 1992.

Finlands centrala förhandlingsmål var att bekräfta att de principer och procedurer för det nya Europa som fastställts inom ramen för KSSE utgör grunden för relationerna mellan Finland och Ryssland, att de båda parternas säkerhetsintressen beaktas samt att det ömsesidiga samarbetet utvecklas på ett sätt som gagnar bägge parterna. Det kunde konstateras att förhandlingsmålen var likartade hos båda parterna och förhandlingarna genomfördes snabbt och i konstruktiv anda. Överenskommelsen kan väl anses motsvara de mål som Finland hade uppställt för förhandlingarna.

Överenskommelsen mellan Republiken Finland och Ryska Federationen undertecknades i Helsingfors den 20 januari 1992 i samband med Rysslands förste vice premiärminister Gennadi Burbulis besök. Vid samma ceremoni fastställdes genom likalydande noter att Finlands och Rysslands regeringar anser att VSB-fördraget upphört att vara i kraft. I republikens presidents yttrande till statsrådets protokoll den 17 januari 1992 fastställde Finlands regering även att VSB-fördraget i enlighet med folkrättens allmänna principer skall anses ha förfallit i relation till samtliga andra stater som bildats av det forna Sovjetunionen.

Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid utrikesministeriet.

2. Överenskommelsens huvudsakliga innehåll

I inledningen till överenskommelsen med Ryssland fastställs att parterna förbinder sig att följa bestämmelserna i KSSE-slutakten, Parisstadgan och övriga KSSE-dokument samt deras deltagande i uppbyggandet av ett demokratiskt, fredligt och enigt Europa. I enlighet

med värdegemenskapen i det nya Europa betonar parterna i inledningen rättsstatens principer, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, de nationella minoriteternas rättigheter samt utvecklandet av demokrati och ekonomisk frihet. I inledningen uttalas också parternas ansvar för deras livsmiljö samt för den globala och regionala miljösäkerheten. Samarbetets betydelse för parternas geografiska närområden, dvs. de arktiska områdena, Nordeuropa och Östersjöområdet betonas.

Överenskommelsen består av 12 artiklar, vilka kan grupperas enligt följande: fastställande av den politiska och folkrättsliga grunden för relationerna (artikel 1), procedurerna för kontakt på statsnivå (artikel 2), bestämmelser om den gemensamma gränsen (artikel 3), säkerhetspolitiska bestämmelser (artiklarna 4 och 5), tyngdpunktsområden för det ömsesidiga samarbetet (artiklarna 6 till 10) och slutbestämmelser (artiklarna 11 och 12).

Som grund för relationerna mellan parterna fastställs i enlighet med FN- och KSSE-dokumenterna de folkrättsliga principerna. Härvid nämns samtliga av KSSE-slutaktens principer för förbindelserna mellan stater. Förteckningen är inte uttömmande utan i den hänvisas också till andra internationella förpliktelser som parterna förbinder sig att ärligt fullgöra.

Parterna betonar sin gemensamma gräns karaktär som en gräns för grannsämja och samarbete. Också i detta sammanhang hänvisas till KSSE-slutakten och dess principer om gränsernas okränkbarhet och den territoriella integriteten. Enligt KSSE-slutakten kan deltagarländernas gränser, i enlighet med internationell rätt, ändras med fredliga medel genom överenskommelse.

I enlighet med de säkerhetsgarantier som fastställs i överenskommelsen avhåller sig parterna, i enlighet med FN-stadgan och KSSE-slutakten, från att hota med eller bruka våld mot varandra och förbinder sig att bilägga sina inbördes tvister med fredliga medel. Parterna använder inte och tillåter inte heller att deras territorier används för väpnat angrepp mot den andra parten. De avhåller sig också från att lämna militärt bistånd till angriparen.

Parterna stöder stärkandet av FN:s och KSSE:s handlingskraft och förbinder sig att använda de medel som dessa erbjuder för upprätthållande av den internationella freden och säkerheten. Vid behov står parterna i

förbindelse med varandra i detta syfte och dessutom också om endera partens säkerhet särskilt äventyras.

De säkerhetspolitiska artiklarna i överenskommelsen mellan Finland och Ryssland överensstämmer med den på samarbete baserade säkerhetspolitiken i det nya, allt mera enade Europa. I denna säkerhetspolitik betonas betydelsen av bilaterala och multilaterala kontakter och konsultationer.

I överenskommelsens bestämmelser om ömsesidigt samarbete konstateras betydelsen av regelbunden dialog mellan statsledningen och på regeringsnivå och i dem uttrycks en önskan att främja umgänge mellan folkrepresentationerna och andra förvaltningsnivåer. I överenskommelsen nämns särskilt utvecklandet av närområdessamarbetet mellan Finland och de angränsande områdena i Ryssland, dvs. Murmanskområdet, Republiken Karelen, S:t Petersburg och Leningradområdet. En överenskommelse om detta samarbete undertecknades den 20 januari 1992 vid samma ceremoni som överenskommelsen om grunderna för relationerna mellan länderna. Regeringens proposition om närområdesöverenskommelsen föreläggs riksdagen för godkännande samtidigt som denna proposition (reg. prop. nr 9/92 rd.)

Av samarbetets tyngdpunktsområden omnämns i överenskommelsen också utvecklandet av det ekonomiska och vetenskapligt-tekniska samarbetet i enlighet med marknadsekonomins och den ömsesidiga nyttans principer samt utvecklandet av effektivt samarbete på miljövårdens och miljösäkerhetens område i enlighet med principen om en hållbar utveckling. Också ett avtal om handel och ekonomiskt samarbete mellan länderna undertecknades i Helsingfors den 20 januari 1992. Avsikten är att en proposition om detta avtal likaså skall föreläggas riksdagen inom en nära framtid.

På det kulturella och det vetenskapliga om-

rådet betonas parterna de rika traditionerna för umgänget mellan deras folk och de allmänmänskliga värden som ligger som grund för dem. I överenskommelsen betonas betydelsen av kontakterna mellan ungdomar.

Då tudelningen av Europa upphört, har frågan om att garantera och stärka nationella minoriteters rättigheter fått en central ställning i samarbetet på den mänskliga dimensionens område inom KSSE. I överenskommelsen finns en bestämmelse om parternas beredskap att stöda bevarandet av de finska och de med dem besläktade folkens särart i Ryssland och bevarandet i Finland av särarten hos dem som härstammar från Ryssland. Parterna skyddar varandras språk, kultur och historiska minnesmärken.

I fråga om struktur och innehåll hör överenskommelsen till de av den nya generationens politiska samarbetsöverenskommelser som Sovjetunionen ingick med flera länder i Europeiska gemenskapen, med central- och östeuropeiska länder och med Turkiet åren 1990-91. Ryska Federationen har för sin del börjat förbereda motsvarande överenskommelser med andra länder, t.ex. Tyskland och Frankrike. Överenskommelsen om grunderna för relationerna mellan Finland och Ryssland är Ryska Federationens första statsfördrag med en främmande stat.

3. Propositionens verkningar i fråga om ekonomi och organisation

Propositionen har inga verkningar på den offentliga förvaltningen eller på statshushållningen.

DETALJMOTIVERING

1. Överenskommelsens innehåll

I artikel 1 konstateras att relationerna mellan parterna i enlighet med FN-stadgan och KSSE-slutakten grundar sig på folkrättsliga principer.

Enligt artikel 2 för parterna en regelbunden dialog om bilaterala och internationella frågor. Avsikten är också att främja umgänge på olika

områden mellan folkrepresentationer, centralförvaltningar och regionala och lokala myndigheter.

Enligt artikel 3 utfäster sig parterna att bevara sin gemensamma gräns som grannsamans och samarbetets gräns och respekterar i enlighet med KSSE-slutakten dess okränkbarhet och vardera statens territoriella integritet.

I *artikel 4* utfäster sig parterna att avhålla sig från att hota med eller bruka våld i förbindelserna dem emellan. Tvister biläggs med fredliga medel i överensstämmelse med FN-stadgan och KSSE-dokumentet. Enligt *artikeln* får parternas territorier inte användas för angrepp mot den andra parten. Om en part utsätts för väpnat angrepp, medverkar den andra parten till en lösning av konflikten i överensstämmelse med principerna i FN-stadgan och KSSE-dokumentet. Militärt bistånd till angriparen förbjuds.

Enligt *artikel 5* arbetar parterna för att stärka FN:s och KSSE:s handlingskraft och stöder sådana internationella projekt för upprätthållande av fred och säkerhet som syftar till bl.a. nedrustning och vapenkontroll. Om den internationella freden eller särskilt endera parternas säkerhet äventyras, står parterna vid behov i förbindelse med varandra för att konflikten skall kunna utredas med de medel som FN-stadga och KSSE-dokumentet erbjuder.

Enligt *artikel 6* utvecklas samarbetet i fråga om områden i närheten av gränsen.

Enligt *artikel 7* utvecklar parterna sitt ömsesidiga ekonomiska och vetenskapligt-tekniska samarbete i enlighet med marknadsekonomins och den ömsesidiga nyttans principer.

Enligt *artikel 8* utvecklar parterna sitt samarbete i miljöfrågor i enlighet med principen om en hållbar utveckling.

Enligt *artikel 9* främjar parterna samarbete på det kulturella och det vetenskapliga området. Parterna främjar direkta kontakter och umgänge mellan enskilda individer, organisationer och institutioner. Särskild uppmärksamhet fästs vid förbättrandet av kontakterna mellan ungdomar.

Enligt *artikel 10* skyddar parterna varandras språk, kultur och historiska minnesmärken. Dessutom stöder de bevarandet av de finska och de med dem besläktade folkens särart i

Ryssland ävensom bevarandet i Finland av sårarten hos dem som härstammar från Ryssland.

Enligt *artikel 11* ingår parterna nödvändiga avtal för att främja denna överenskommelses syften.

Artikel 12 innehåller de sedvanliga slutbestämmelserna om ratificering och ikraftträdande av överenskommelsen samt om dess giltighetstid. Efter utväxlingen av ratifikationsinstrumenten är överenskommelsen i kraft tio år och därefter fortsätter den att vara i kraft fem år i sänder, om inte överenskommelsen sägs upp minst ett år före giltighetstidens utgång.

2. Ikraftträdande

Avsikten är att Finland skall ratificera överenskommelsen så snabbt som möjligt efter det att den godkänts av riksdagen. Överenskommelsen träder i kraft genast efter det att parterna har utväxlat sina ratifikationsinstrument.

3. Behovet av riksdagens samtycke

Överenskommelsen innehåller inte bestämmelser som hör till lagstiftningens område eller som enligt konstitutionen annars kräver riksdagens samtycke. Regeringen har beslutat inbegära riksdagens samtycke på grund av överenskommelsens stora betydelse.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 69 § 2 mom. riksdagsordningen föreslås

att Riksdagen godkänner den i Helsingfors den 20 januari 1992 ingångna överenskommelsen mellan Republiken Finland och Ryska Federationen om grunderna för relationerna mellan länderna.

Helsingfors den 28 februari 1992

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Tf. utrikesminister
Statsminister Esko Aho

(Översättning)

ÖVERENSKOMMELSE

mellan republiken Finland och Ryska federationen om grunderna för relationerna mellan länderna

Republiken Finland och Ryska federationen, vilka nedan kallas parterna, som betonar betydelsen av de djupgående historiska förändringarna som ägt rum i Europa,

som avser att utveckla och stärka goda grannrelationer och ett allsidigt samarbete mellan sina länder och folk,

som bekräftar att de deltar i uppbyggandet av ett demokratiskt, fredligt och enigt Europa i enlighet med slutakten från Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa, Parisstadgan och övriga KSSE-dokument,

som uttrycker sin önskan att arbeta sinsemellan och tillsammans med andra länder i syfte att utveckla välfärden i de arktiska områdena, Nordeuropa och Östersjöområdet,

som betonar sina nationers historiska förbindelser och fortgående behov av ett öppet umgänge,

som bekräftar att de ovillkorligen iakttar rättsstatens principer, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt de nationella minoriteternas rättigheter och främjar kontakterna mellan människor,

som fäster särskild uppmärksamhet vid utvecklandet av demokrati och ekonomisk frihet,

som känner sitt ansvar för att bevara deras livsmiljö samt för den globala och regionala miljösäkerheten och varderas miljösäkerhet,

som uttrycker sin strävan att stärka den internationella freden och säkerheten samt att fullfölja principerna för rättvisa, grundläggande mänskliga värden och en hållbar utveckling i enlighet med Förenta Nationernas stadga,

har kommit överens om följande:

ДОГОВОР

между Финляндской Республикой и Российской Федерацией об основах отношений

Финляндская Республика и Российская Федерация, далее именуемые Сторонами, подчеркивая значение имевших место в Европе глубоких исторических перемен,

преследуя цели развития и укрепления добрососедских отношений и всестороннего сотрудничества между обеими странами и народами,

подтверждая свое участие в строительстве демократической, мирной и единой Европы в соответствии с хельсинкским Заключительным актом Совещания по безопасности и сотрудничеству в Европе, Парижской Хартией и другими документами СБСЕ,

выражая свое желание сотрудничать на двусторонней основе и вместе с другими странами в целях повышения благосостояния региона Арктики, Северной Европы и района Балтийского моря,

подчеркивая исторические связи между своими народами и постоянную потребность к открытому общению,

подтверждая свою решимость неукоснительно соблюдать принципы правового государства, права человека и основные свободы, а также права национальных меньшинств и способствовать контактам между людьми,

придавая особое значение развитию демократии и экономической свободы,

сознавая свою ответственность за сохранение жизненной среды и за глобальную, региональную и взаимную экологическую безопасность,

выражая свое стремление укреплять международный мир и безопасность, а также содействовать осуществлению принципов справедливости, основных общечеловеческих ценностей и устойчивого развития в соответствии с Уставом Организации Объединенных наций,

договорились о нижеследующем:

Artikel 1

Förbindelserna mellan parterna grundar sig i enlighet med FN-stadgan och KSSE-slutakten på folkrättsliga principer, såsom suverän likställighet, avstående från hot om eller bruk av våld, gränsers okränkbarhet, territoriell integritet, fredlig lösning av tvister, icke-ingripande i interna angelägenheter, respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter samt folkens lika rättigheter och självbestämmanderätt. Parterna fullgör ärligt sina förpliktelser enligt internationell rätt och i god grannlagsanda främjar de sitt på kompanjonskap grundade ömsesidiga samarbete jämte samarbetet med alla länder.

Artikel 2

Parterna för en regelbunden dialog mellan den högsta statsledningen och på annan regeringsnivå om utvecklingen i de båda länderna samt om bilaterala och internationella frågor.

De främjar umgänge på olika områden mellan folkrepresentationer, centralförvaltningar och regionala och lokala myndigheter.

De förhandlar i konstruktiv anda och med respekt för varandras intressen om frågor som gäller deras bilaterala relationer.

Artikel 3

Parterna utfäster sig att bevara sin gemensamma gräns som grannsämjans och samarbetets gräns och respekterar i enlighet med KSSE-slutakten dess okränkbarhet och vardera statens territoriella integritet.

Artikel 4

Parterna avhåller sig från att hota med eller bruka våld mot den andra partens territoriella integritet eller politiska oberoende och bilägger sina inbördes tvister med fredliga medel i överensstämmelse med FN-stadgan och KSSE-slutakten samt övriga KSSE-dokument.

Parterna använder inte och tillåter inte heller att deras territorier används för väpnat angrepp mot den andra parten.

Статья 1

Отношения между Сторонами будут в соответствии с Уставом ООН и Заключительным актом СБСЕ строиться на таких принципах международного права, как суверенное равенство, неприменение силы или угрозы силой, нерушимость границ, территориальная целостность, мирное урегулирование споров, невмешательство во внутренние дела, уважение прав человека и основных свобод, а также равноправие и право народов распоряжаться своей судьбой. Стороны будут добросовестно выполнять свои обязательства по международному праву и содействовать в духе добрососедства взаимному партнерству и сотрудничеству со всеми странами.

Статья 2

Стороны будут проводить на регулярной основе диалог на уровне высшего государственного руководства, а также на ином правительственном уровне о развитии своих стран, а также по двусторонним и международным вопросам.

Они будут содействовать контактам в различных областях деятельности между парламентами, а также между центральными, региональными и местными органами власти и управления.

Они будут проводить консультации по вопросам своих двусторонних отношений в конструктивном духе при уважении интересов друг друга.

Статья 3

Стороны обязуются сохранять границу между ними как границу добрососедства и сотрудничества в соответствии с Заключительным актом СБСЕ, уважая ее нерушимость и территориальную целостность друг друга.

Статья 4

Стороны будут воздерживаться от угрозы силой или применения силы против территориальной целостности или политической независимости другой Стороны и будут разрешать споры между ними мирными средствами в соответствии с Уставом ООН и Заключительным актом СБСЕ, а также другими документами СБСЕ.

Стороны не будут использовать или разрешать использовать свою территорию для вооруженной агрессии против другой Стороны.

Om Finland eller Ryssland utsätts för väpnat angrepp, medverkar den andra parten till en lösning av konflikten i överensstämmelse med principerna och bestämmelserna i FN-stadgan och KSSE-dokumentet samt avhåller sig från att lämna militärt bistånd till angriparen.

Artikel 5

Parterna arbetar beslutsamt för att stärka FN:s och KSSE:s handlingskraft vid upprätt-hållandet av den internationella freden och säkerheten. De stöder internationella ansträngningar som syftar till nedrustning, vapenkontroll samt till ökat förtroende och ökad säkerhet på det militära området.

Om den internationella freden och säkerheten eller särskilt endera partens säkerhet äventyras, står Finland och Ryssland vid behov i förbindelse med varandra för att använda de medel som FN och KSSE erbjuder för en lösning av konflikten.

Artikel 6

Parterna fäster särskild uppmärksamhet vid utvecklandet av samarbete mellan Finland och de angränsande närområdena Murmansk, Karelen och S:t Petersburg.

Artikel 7

Parterna utvecklar sitt ömsesidiga ekonomiska och vetenskapligt-tekniska samarbete i enlighet med marknadsekonomins och den ömsesidiga nyttans principer.

Artikel 8

Parterna utvecklar beslutsamt sitt samarbete inom området för miljövården, lösandet av miljöproblem och en rationell användning av naturresurser i enlighet med principen om en hållbar utveckling.

Artikel 9

Parterna främjar växelverkan på det kulturella och det vetenskapliga området på grundvalen av de rika traditionerna för umgänget mellan de båda folken samt gemensamma europeiska och allmänmänniska värden.

Parterna uppmuntrar kontakter och umgänge mellan sina medborgare i ett enat Europas anda. I detta sammanhang fästs särskild upp-

В случае, если Финляндия или Россия станет объектом вооруженной агрессии, другая Сторона будет способствовать урегулированию конфликта в соответствии с принципами и положениями Устава ООН и документов СБСЕ и воздерживаться от оказания военной помощи агрессору.

Статья 5

Стороны будут решительно содействовать повышению эффективности ООН и СБСЕ в деле сохранения международного мира и безопасности. Они будут поддерживать международные усилия, направленные на разоружение, контроль над вооружениями, а также укрепление доверия и безопасности в военной области.

При возникновении ситуаций, которые угрожают международному миру и безопасности, либо, в особенности, безопасности одной из Сторон, Финляндия и Россия, в случае необходимости, вступят в контакт друг с другом с целью использования предусмотренных ООН и СБСЕ методов для урегулирования конфликта.

Статья 6

Стороны будут уделять особое внимание развитию сотрудничества между Финляндией и прилегающими к ней Мурманским, Карельским и Санкт-Петербургским регионами.

Статья 7

Стороны будут развивать взаимное экономическое и научно-техническое сотрудничество на основе принципов рыночной экономики и взаимной выгоды.

Статья 8

Стороны будут активно сотрудничать в вопросах охраны окружающей среды, в решении экологических проблем и в рациональном использовании природных ресурсов в соответствии с принципом устойчивого развития.

Статья 9

Стороны будут содействовать взаимным обменам в областях культуры и науки на основе богатых традиций общения между своими народами, а также единых европейских и общечеловеческих ценностей.

Стороны будут поощрять контакты и общение между своими гражданами в духе единой Европы. В этой связи особое внимание

märksamhet vid utvecklandet och utvidgandet av kontakterna mellan ungdomar.

De skapar förutsättningar för att utvidga direkta kontakter mellan individer, institutioner och organisationer på grundvalen av pluralism och öppenhet.

Artikel 10

Parterna stöder bevarandet av de finska och de med dem besläktade folkens och nationaliteternas särart i Ryssland ävensom bevarandet i Finland av särarten hos dem som härstammar från Ryssland. De skyddar varandras språk, kultur och historiska minnesmärken.

Artikel 11

Parterna ingår nödvändiga avtal för att främja denna överenskommelses syften.

Artikel 12

Denna överenskommelse skall ratificeras och den träder i kraft den dag ratifikationsinstrumenten utväxlas.

Överenskommelsen är i kraft tio år, varefter den fortsätter att vara i kraft fem år i sänder, om inte endera parten säger upp den genom ett skriftligt meddelande till den andra parten minst ett år före giltighetstidens utgång.

Uppgjord i Helsingfors den 20 januari 1992 i två exemplar på finska och ryska språket, vilka båda texter har samma giltighet.

För Republiken Finland

Esko Aho

För Ryska Federationen

Gennadi Burbulis

будет уделяться развитию и расширению молодежных контактов.

Они будут создавать условия для расширения прямых связей между людьми, учреждениями и организациями на основе плюрализма и открытости.

Статья 10

Стороны будут поддерживать сохранение самобытности финнов и родственных финнам народов и национальностей в России и, соответственно, – выходцев из России в Финляндии. Они будут охранять языки, культуру и памятники истории друг друга.

Статья 11

Стороны будут заключать необходимые договоры и соглашения для содействия осуществлению целей настоящего Договора.

Статья 12

Настоящий Договор подлежит ратификации и вступает в силу в день обмена ратификационными грамотами.

Договор будет действовать в течение десяти лет, после чего его действие будет продлеваться на каждые последующие пять лет, если ни одна из Сторон не денонсирует его, уведомив об этом в письменном виде другую Сторону, не менее чем за один год до истечения соответствующего срока его действия.

Совершено в г. Хельсинки 20 января 1992 года в двух экземплярах, каждый на финском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Финляндскую Республику

Эско Ахо

За Российскую Федерацию

Геннадий Бурбулис